

SVEČANA PODELITEV NAJVIŠJIH PRIZNANJ PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE ZA LETO 2023

Ljubno ob Savinji, 2. december 2023

PREDSTAVITEV PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE

PZS je ena največjih in najbolj množičnih nevladnih prostovoljskih organizacij v Republiki Sloveniji. Je organizacija s tradicijo, saj je naslednica Slovenskega planinskega društva, ki je bilo ustanovljeno 27. februarja leta 1893. Predsednik PZS je Jože Rován.

PZS je prostovoljska zveza društev, ki združuje 297 društev (planinskih društev, klubov, postaj GRS) s 60.744 člani posamezniki (2022). Glede na število prebivalcev Republike Slovenije to pomeni 2,5 odstotka vsega prebivalstva. Od vseh članov PZS je več kot 15.000 mladih planincev, starih od predšolskih let do 26. leta.

Planinska društva upravljajo 159 planinskih koč in zavetišč, 17 bivačev in 1 učno središče s skoraj 7400 ležišči in več kot 10.000 sedeži. Slovenske gore letno obiše okoli 1,7 milijona obiskovalcev, ki jim je na voljo mreža več kot 2.000 planinskih poti v skupni dolžini čez 10.000 kilometrov po vsej Sloveniji. Za planinske poti po vsej Sloveniji skrbijo za to usposobljeni markacisti znotraj 195 planinskih društev, v letu 2020 je bilo 820 registriranih markacistov PZS. Planinska društva vzdržujejo tudi 64 planinskih veznih poti – obhodnic. Med njimi je najstarejša planinska pot v Sloveniji in ena najstarejših tovrstnih poti na svetu – Slovenska planinska pot, odprta leta 1953. Sprejet je bil zakon o planinskih poteh. Od leta 2021 imamo status nevladne organizacije v javnem interesu na področju turizma.

V okviru Planinske založbe izdaja PZS planinske zemljevide in vodnike, ki pokrivajo ves gorski svet Slovenije, ter strokovno in leposlovno literaturo. Planinski vestnik, revija PZS – revija za ljubitelje gora, je najstarejša še izhajajoča revija na Slovenskem; prvič je izšla že leta 1895.

PZS je nosilka in izvajalka številnih programov strokovnega usposabljanja, po katerih usposablja mentorje planinskih skupin, varuhe gorske narave, vodnike PZS za vodenje v kopnih in snežnih razmerah, turnokolesarske vodnike, alpiniste, markaciste, športne plezalce, trenerje in vaditelje športnega plezanja ter inštruktorje vseh vrst. V PZS so poleg svetovno prepoznane alpinistične dejavnosti vključeni tekmovalni športi, kot so športno plezanje, tekmovalno ledno plezanje, tekmovalno turno smučanje in planinska orientacija. V letu 2012 smo ustanovili Slovensko mladinsko alpinistično reprezentanco (SMAR). PZS je članica Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez. Dogovor o sodelovanju ima sklenjen še z Gorsko reševalno zvezo Slovenije, Slovenskim gorniškim klubom Skala, Rdečim križem Slovenije – Zvezo združenj, z Združenjem gorskih vodnikov Slovenije in NATO Centrom odličnosti za gorsko bojevanje.

PZS je članica več mednarodnih športnih združenj, ki delujejo na področju planinstva, med njimi je PZS članica UIAA (Mednarodno združenje planinskih organizacij) in CAA (Združenje planinskih organizacij alpskega loka). PZS je tudi članica Združenja planinskih organizacij Balkana (Balkan Mountaineering Union, BMU), Evropske popotniške zveze (ERA), Mednarodne turnosmučarske organizacije (ISMF), Mednarodne zveze za športno plezanje (IFSC) in Mednarodne komisije za reševanje v gorah (ICAR).

DRAGE PLANINKE, SPOŠTOVANI PLANINCI - PREJEMNICE IN PREJEMNIKI NAJVIŠJIH PRIZNANJ PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE!

Zaključujemo jubilejno leto – 130 let planinstvo upravljamo po »Slovensko«. Pot, ki smo jo prehodili, je dolga in bogata. Lahko bi bila še daljša, a teže bogatejša. Že davnega leta 1872 je Ivan Žan komisiji kranjskega deželnega predsedstva poslal pravila planinskega društva Triglavski prijatelji. Komisija jih je zavrnila z razlogom, da Bohinj ni kraj, ampak dolina. Ker je bil Žan suspendiran zaradi sodelovanja pri uporih kmetov v Bohinju, ga v času odločanja komisije ni bil več tam. Pritožbe Triglavski prijatelji niso vložili v predpisanih šestih dneh, in tako je poskus ustanovitve prvega planinskega društva propadel. Dve desetletji pozneje pa je uspelo Piparjem in februarja leta 1893 so ustanovili SPD. Planinstvo se je naglo širilo. Nastajale so podružnice SPD. Gradile so se poti in koč. Razvijal se je alpinizem. Planinstvo je dobivalo slovenski obraz. Razvoj se ni nikoli ustavil. Je viden in merljiv. Danes, po 130 letih, imamo v skoraj 300 planinskih društvih včlanjenih več kot 63.000 članov. Slovenske gore letno obiše 1,7 milijona obiskovalcev, redno pa v hribe zahaja več kot 350.000 Slovencev. Planinska društva upravljajo 179 planinskih koč, zavetišč in bivakov. Planinska organizacija skrbi za več kot 2000 planinskih poti v skupni dolžini več kot 10.000 kilometrov, po njih poteka 80 planinskih obhodnic. Najstarejša med njimi, prva med transverzalami, Slovenska planinska pot, letos praznuje 70 let. Razvoj športnega plezanja je edinstven. Gradimo plezalne centre in ogromno mladih se navdušuje za plezalni šport. Razpis za energetsko in okoljsko sanacijo planinskih koč pomeni pomembno prelomnico pri koriščenju evropskih sredstev – dokazali smo, da zmoremo, čeprav smo prostovoljci. V naslednjih dveh letih bomo prejeli 800.000 evrov sredstev za vzdrževanje planinskih poti, desetletja naporov so rodila sadove.

Pripravili smo nove programe za usposabljanje vodnikov PZS. Nesreč je preveč, predvsem so posledica neznanja in neizkušenosti. Naša naloga je, da člane usposobimo za samostojno in varno hojo v gore. Tudi na področju digitalizacije beležimo pomembne premike. maPZS je spletna aplikacija, ki je plod lastnega razvoja. Tudi informacijski sistem Naveza se je dobro prijel.

Dragi dobitniki najvišjih priznanj PZS za leto 2023 – vi ste tisti, ki poganjate razvoj, čeravno niste osvojili zlate olimpijske medalje in niste prvi Slovenec ali Slovenka na najvišjem vrhu sveta. Ste pomemben in ponosen član organizacije, ki ste prepoznani v širšem planinskem okolju, da ste s svojim delom omogočili razvoj in da nismo zastali. Zavedanje, da je dediščina plod trdega dela naših prednikov, ki jo moramo prenašati in biti ponosni dediči bogate tradicije, je treba širiti med mlade.

Najbolj zgovorno o vašem poslanstvu priča naš častni kodeks – po vzoru planincev začetnikov in njihovih požrtvovalnih prednikov tudi sedanji rodovi planincev ljubimo, spoštujemo in cenimo domovino, naravo in gore, smo nesebični in požrtvovalni do sotovarišev ter iskreni borci za človeške vrednote, bratsko sožitje, za vse, kar je napredno in humano. Ohranjamo in razvijamo človeške in planinske vrednote ter jih prilagajamo sodobnim razmeram. Vse to ste udeležali, zato iskrene čestitke za priznanje, ki ste ga prislužili.

Jože Rován, predsednik PZS

Roman Ponebšek, podpredsednik PZS

Jožef Bobovnik, podpredsednik PZS

Martin Šolar, podpredsednik PZS

Miha Habjan, podpredsednik PZS

DUŠAN ŠKODIČ

Spoštovane in spoštovani!

Ste nasledniki tistih, ki so pred 130 leti začeli nagovarjati Slovence na Kranjskem, da so otroci gora, pod katerimi živijo. Toda nič ni prišlo čez noč ali šele tedaj, ko se je formalno ustanovilo Slovensko planinsko društvo.

V naših gorah je organizirano planinstvo obstajalo skoraj dvajset let pred letom 1893, neuradno pa še dve leti prej. Obstajale so nekatere kočje in gore so bile pokrite z mrežo markiranih planinskih poti. Čas proti koncu 19. stoletja je bil čas velikih družbenopolitičnih sprememb in nacionalnih trenj. Morda se je tedaj edinkrat v zgodovini zgodilo, da so naše gore v mirnem času ločevale, namesto združevale. Zato nam je uspelo zamuditi zgodovinski trenutek, da bi obeležili 150-letnico in se s tem uvrstili med

deset najstarejših planinskih društev na svetu. Ne glede na to se moramo planinskim prednikom zahvaliti, da so hodili po poti, ki nas je pozneje pripeljala med prave alpske narode in Triglav v naših glavah zasidrala kot nacionalni simbol.

V času začetkov organiziranega planinstva temu še ni bilo tako. Gore so bile lepa kulisa, ki je popestrila obzorje, in na srečo tudi en od razlogov, zaradi katerih se je prednikom zdelo vredno boriti se proti germanizaciji gora, pod katerimi so bili rojeni.

Znani planinski delavec in publicist, hudomušni Janko Mlakar, je opisal prigodo, ki se mu je zgodila pred približno sto leti, ko je peščil skozi Vrata proti Aljaževemu domu. Naletel je na drvarja, ki je ob poti napravljaval drva. Janko je malce postal in se z njim zapletel v kratek pogovor. Drvarju je bila gorska dolina delovno okolje, Janku pa svetišče naravne lepote in miru. Preden sta se poslovila, je Janko dvignil pogled in nad drevesnimi krošnjami uzrl vrh v nebo kipečega Triglava:

»Oča, velik je ta naš Triglav!«

»Velik je, velik,« se je nasmehnil preprosti drvar, »pa koliko ga je še v tleh!« Janko Mlakar je anekdoto zapisal kot srečanje dveh različnih ljudi z različnimi interesi, ki sta se znašla v istem okolju. Prvi visoko izobražen, drugi preprost drvar, ki mu je bila glavna šola narava. A tudi njemu je bilo jasno, da še tako visoko drevo ali gora ne more obstati brez trdnega temelja.

Slovensko planinstvo ne bi zraslo v to, kar je, predvsem pa obstalo 130 let, če ne bi imelo trdnega temelja. Tisoči planincev, ki zahajajo v naše gore, so njegova vidna podoba. Vi, spoštovane in spoštovani, pa ste mu s predanim planinskim delom zgradili ta temelj.

Iskreno čestitam vsem letošnjim prejemnicam in prejemnikom najvišjih priznanj Planinske zveze Slovenije.

Dušan Škodič je kot srednješolec opravil tečaj za mladinskega vodnika, opravljen ima tečaj za markacista in gorskega stražarja. V Planinskem vestniku objavlja od leta 1994 in je član uredniškega odbora od leta 2009. Pokriva področje planinske zgodovine in leposlovje. Posnel je tudi serijo gorniških oddaj in je avtor več knjig.

SVEČANE LISTINE

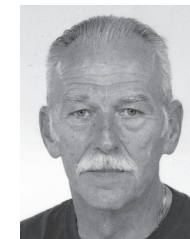
MARJAN GROSMAN Planinsko društvo Zreče

Marjan Grosman se je že leta 1963 kot osnovnošolec včlanil v PD Slovenske Konjice, od leta 1979 pa je član PD Zreče. V letih 1988 in 1989 ter ponovno od leta 1994 do 2002 je bil predsednik društva, v vmesnem obdobju pa podpredsednik. Od leta 2002 naprej je bil dva zaporedna mandata predsednik nadzornega odbora, zdaj pa je že tri zaporedne mandate predsednik častnega razsodišča v PD Zreče. V času Marjanovega predsedovanja društvu je po nekajletnem zatišju društvo ponovno oživelo. Obnovljena je bila konjiška transversala, ki je potekala po poteh spominov ob spomenikih NOB. Oživelo je delo z mladimi – tako s cicibani v vrtcu kot z otroki v OŠ, in to delovanje društva ima rezultate še danes.

Leta 1986 je Marjan opravil tečaj za planinskega vodnika in nato vrsto let organiziral in vodil tradicionalni zimski pohod po poteh Pohorskega bataljona, ki je postal poznan po vsej Sloveniji.

V vseh letih delovanja je vodil ogromno število izletov in pohodov v okviru društva. Sodeloval je pri izvedbi več taborov za mlade planince ter s svojim znanjem in strokovno držo kot mentor pomagal več pripravnikom za planinske vodnike.

Marjan Grosman velja za planinskega delavca, ki je v preteklosti in še zdaj pomembno prispeval k razvoju planinstva. Vedno je zagrabil tam, kjer je delo šepalo. Dobro opravljeno delo je bilo vidno tako v PD Zreče kot tudi na širšem območju občine Zreče.

VIKTOR FURMAN Planinsko društvo Galicija

Viktor Furman je v planinskih vrstah že več kot petdeset let. Njegova planinska izkaznica govori, da je bil v tem času tri mandate predsednik Planinske sekcije Galicija v okviru PD Žalec, letošnje leto (2023) pa je zaključil četrti mandat predsedovanja samostojnemu PD Galicija. Viki je bil vseskozi steber društva, vedno je stremel k temu, da se v kraju planinstvo razvija. Društvo je uspešno vodil tako v dobrih kot v slabih časih.

Tečaj za planinskega vodnika je opravil že pred mnogimi leti. Vseskozi je organiziral in vodil izlete, stalne planinske pohode, novačil mlade planin-

ce, da se pridružijo društvu, in sodeloval pri planinskih taborih. Organiziral je nepozabne izlete, pohode in prireditve, kot so: vsakoletni novoletni planinski ples, kresovanje ob 1. maju, prireditve Kresna noč na gori in še mnoge druge.

Ko je pogorela lesena koča na Gori, je Viki stal v prvih vrstah njene obnove. Organiziral je delo in bil vedno pripravljen pomagati pri vzdrževanju koče in urejanju njene okolice.

Vikijeva neizmerna energija ni nikoli pojenjala – vedno je imel pravo besedo na pravem mestu in pravo rešitev za vsak nastali problem. V letu 2023 ga je UO PD Galicija imenoval za častnega predsednika PD Galicija.

MIRKO TOVŠAK Planinsko društvo Mislinja

Mirko Tovšak je najprej deloval v PD Slovenj Gradec. Na predlog sodelavcev, tudi planinskih zanesenjakov, so v podjetju Gorenje Fecro leta 1969 ustanovili svoje PD. Od ustanovitve do leta 1973 je bil Mirko prvi predsednik, nato pa vseskozi zelo aktiven član v društvu.

Leta 1982 so posamezni planinci v domačem kraju predlagali, da bi se tudi v Mislinji ustanovilo PD. Kot izkušenega planinskega funkcionarja so ga povabili k sodelovanju in mu zaupali vodenje društva. PD je s presledki vodil kar dvaindvajset let. V tem času se je društvo številčno in tudi strokovno krepilo. Od začetne skupine zanesenjakov, ki je rada hodila v hribe, je društvo skrbelo za strokovni kader, urejene planinske poti in strokovno načrtovanje pohodov v domače in tuje gore. Poleg tega je društvo sodelovalo pri aktivnostih v domačem kraju. Omenimo le planinske plese, srečanje občanov ob 1. maju v Završah in pohod na najvišji vrh Pohorja Črni vrh vsako leto 8. februarja.

Na mednarodni ravni je društvo začelo sodelovati s PD Žeželj iz Kragujevca. Društvi sta leta 2011 podpisali listino o prijateljstvu in sodelovanju. Mirkova planinska aktivnost pa se ni končala v domačem kraju. Aktivno je deloval v MDO PD Koroške, v katerem je bil od leta 2014 do leta 2022 predsednik. V letih od 2010 do 2014 je bil voljeni član UO PZS, pozneje pa član UO PZS po funkciji kot predsednik MDO PD Koroške.

Mirko je s svojimi izkušnjami in poznavanjem dela v planinski organizaciji še vedno aktiven, saj predseduje nadzornemu odboru PD.

MARIJANA PANČUR Planinsko društvo Gorje

Marijana Pančur se je že v povojnem obdobju vključila v planinsko delo,

predvsem z mladimi. V času, ko je živela na Jesenicah, je aktivno delovala v taborniški organizaciji. Zaradi aktivnosti v naravi se je udeležila izobraževanja pri PZS in pridobila naziv gorska stražarka.

Ko se je preselila nazaj v Gorje, je bila izvoljena v UO PD Gorje. Tajnica društva je bila od leta 1990 vse do leta 2022. Delo je opravljala zelo vestno in natančno. Veliko je pomagala tudi gospodarskemu odboru, saj je poznala delo v kočah, ki jih oskrbuje PD Gorje.

S svojim znanjem in izkušnjami še danes pomaga mladim, ko se odločajo za planinsko dejavnost kot vodniki ali varuhi gorske narave. V preteklosti je velikokrat spremljala otroke na planinskih pohodih in izletih planinskega krožka na OŠ. Marijana zna na zanimiv in prijeten način pripovedovati o lepotah gora in o preživetju v naravi, zato ji otroci radi prisluhnejo in tudi odrasli planinci jo z veseljem poslušajo.

Njeno delo v taborniški in planinski organizaciji je bilo opaženo in večkrat nagrajeno s priznanji. Eno takih visokih priznanj je svečana listina Planinske zveze Slovenije.

ANTON PROGAR Planinsko društvo Krka Novo mesto

Anton Progar je od leta 1958 član PZS. Leta 1968 je po zaposlitvi na Vajeniški šoli organiziral planinski krožek in bil njegov mentor vse do upokojitve. Kot pedagoški delavec je skupaj z mentorji na OŠ in v VVZ vodil številne taborne in počitniške kolonije. V mladih je razvijal ljubezen do planinstva in narave ter privzgal planinske vrednote. Vzgojil je generacije planincev, vodnikov, markacistov in varuhov gorske narave.

Poleg vodenja izletov je opravljal več funkcij v PD Krka Novo mesto, od leta 2009 je štirinajst let predsedoval PD. Po poteku mandata predsednika je ostal kot podpredsednik s polnimi pooblastili. Ena prvih nalog je bila obnova Planinskega doma pri Gospodični na Gorjancih. To je bil zahteven in finančno zelo obsežen projekt. Septembra 2022 je bila zaključena druga, najobsežnejša faza. Od leta 2018 do 2022 je bil Tone voljeni član UO PZS. Pred štirimi leti mu je uspel v dobro planinstva in v dogovoru z Mestno občino Novo mesto pridobiti nove društvene prostore.

Oživela je Trdinova pot, poskrbel je za njeno predstavitev, za organiziranje pohodov in za prenovljeni vodnik. Je tudi eden od pobudnikov za ustanovitev pohodniške skupine Gorjanski škratje in Gorjanske gospodične. Podpisal se je pod osrednjo prireditev, s katero smo obeležili sto let Knafelčeve markacije.

Antonovo delo v planinstvu ni omejeno na nekajletno delovanje, ampak se meri v desetletjih. Za svoje delo je prejel planinska priznanja, nagrado Novoga mesta, leta 2018 je bil imenovan za častnega ambasadorja Štukljevega leta ter prejel priznanje Republike Slovenije za prostovoljstvo leta 2021.

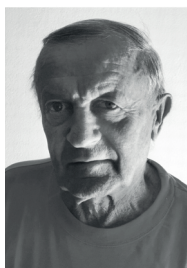

KATARINA FILIPIČ Planinsko društvo Cerčno

Katarina Filipič je članica PD Cerčno že od leta 1960, od leta 1968 pa je v njem zelo dejavna. Od leta 1981 je članica UO društva. V istem letu je prevzela mesto podpredsednice planinskega društva, že leta 1985 pa bila izvoljena na mesto predsednice društva. Planinsko društvo je uspešno vodila polnih dvajset let, vse do leta 2005, ko ga je predala v druge roke, sama pa je ostala še naprej zelo aktivna na vseh delovnih področjih društva. V PZS je bila aktivna članica Vodniške komisije, odbora za članstvo in še vedno je članica pododbora za priznanja.

Katarina je organizatorica in tudi udeleženka vseh 46 zimskih pohodov na Porezen. Je uspešna planinska vodnica, podpiše se lahko pod številne varno izvedene izlete in večdnevne ture. Še vedno je članica UO PD Cerčno in načelnica vodniškega odseka v društvu. Je uspešna mentorica mlajšim planinskim vodnikom, vrsto let je skrbela za članstvo v društvu, je vestna blagajničarka in aktivna članica odseka za varstvo gorske narave. Vedno se odzove, ko je potrebna pomoč pri organizaciji in vodenju izletov mladinskega odseka, in tako svoje dolgoletne izkušnje in ljubezen do gora prenaša na mladi rod.

ANTON PAULIČ Planinsko društvo Dol pri Hrastniku

Anton Paulič ali za planinske prijatelje Toni, je član PD že od rane mladosti. Bil je eden prvih planinskih vodnikov, ki jih je izšolala PZS. Planinsko znanje je podajal tako otrokom na Dolski OŠ kot tudi odraslim članom društva. Organiziral je mnogo planinskih taborov za otroke in odrasle članke, na katerih so udeleženci osvajali lažje in težje vršace. Vodil je številne izlete po gorah Slovenije, po Dolomitih in po ostalih Alpah v Evropi.

Toni je bil dolgoletni član UO PD in štiriindvajset let predsednik PD Dol pri Hrastniku. Dolga leta je bil gonilna sila društva pri vseh opravilih v zvezi s planinstvom. V prvih vrstah je bil pri delovnih akcijah na planinskih poteh, prav tako tudi pri izgradnji planinskega doma v Gorah. Zelo dobro je sodeloval z MDO PD Zasavje in dal številne pobude za boljše delovanje. Za svoje delo je prejel mnoga planinska priznanja; je dobitnik zlate Bloudkove značke in zaslužni krajan Krajevne skupnosti Dol. Je tudi častni predsednik PD Dol pri Hrastniku.

MARKO DAKSKOBLER Planinsko društvo Podbrdo

Marko Dakskobler s svojim delom že petinpetdeset let pomaga soustvarjati utrip PD Podbrdo. Leta 1962 se je včlanil kot pionir, pozneje ga zasledimo na delovnih akcijah – tako pri zahtevni gradnji tovarne žičnice na Črno prst kot pri obnovi in vzdrževanju planinskega doma. Pri tem je dejaven še danes. Od leta 1977 do 1990 je bil član UO PD, od leta 2007 pa je član nadzornega odbora.

Marko je bil med tistimi posamezniki, ki so v začetku osemdesetih let zaznamovali zgodovino društva, tudi na področju alpinizma. Izkušnje, pridobljene v domačih in tujih stenah, so mu dale priložnost, da se je leta 1978 pridružil GRS Tolmin in zaokrožil ekipo petih članov iz Baške grape, ki je odtelej delovala samostojno.

Marko je bil leta 1970 med tremi udeleženci prvi, ki je prestopil ciljno črto prvega gorskega teka na Črno prst, takrat imenovanega gorski kros, in se tako vpisal med pionirje gorskega teka v Sloveniji. Poudariti moramo tudi, da je Marko avtor dokumentarnih fotografskih in filmskih zapisov o delu v društvu.

S svojim znanjem in sposobnostmi vodenja vseskozi sodeluje v organizacijskih odborih društvenih tekmovanj, prireditvev in jubilejev. Z umirjenostjo, odločnostjo in z veliko mero taktnosti vodi občne zборе društva. Njegov prispevek k razvoju planinstva, gorništvu in reševanja v gorah je prepoznaven tudi izven Baške grape. Vedno deluje povezovalno, povsod širi planinski duh in vrednote prostovoljstva.

ALEŠ ARIH Planinsko društvo Maribor Matica

Aleš Arih je kot mlad profesor na Srednji ekonomski šoli v Mariboru oblikoval planinsko skupino dijakin in dijakov. Skupaj so obiskovali gorski svet. Po zaposlitvi na Zavodu za spomeniško varstvo je poklicno vzdrževal stike s planinstvom in kulturo gorate krajine od Koroške do Prekmurja. V letih od 1995 do 2002 je bil predsednik PD Maribor Matica. V tem času je v društvo vnesel številne dejavnosti, kot so: kulturniški izlet na Prešernov dan, ponovno je začelo izhajati društveno glasilo, organiziral je planinske plese, ob 80-letnici društva so člani odšli na Triglav po osmih smereh, kar je odmevalo tudi v medijih. Na Mariborski koči je izpeljal postavitev doprsnega kipa Ivanu Šumljaku, avtorju Slovenske planinske poti – in še mnogokaj bi lahko omenili. Društvo je v tem času prejelo priznanje mesta Maribor.

Po prevzemu direktorskega mesta v Pokrajinskem muzeju Ptuj - Ormož ni prenehal delovati v UO PD. Vedno je bil pripravljen priskočiti na pomoč. Tudi po upokojitvi še vedno deluje v društvu. Začel je kot vodja večernih planinskih klepetov, še vedno vodi planinski kulturniški izlet in je član častnega razsodišča PD Maribor Matica. Poleg planinske dejavnosti je tudi predsednik Domovinskega društva generala Rudolfa Maistra Maribor.

MIRJAM FRANKOVIČ FRANETIČ Planinsko društvo Sežana

Mirjam Frankovič Franetič je članica PD od leta 1981, že naslednje leto je opravila tečaj za mentorico planinskih mladinskih skupin. Ustanovila je planinsko skupino v vrtcu Sežana in uvedla akcijo Čiciban planinec. Pozneje je tudi na OŠ Divača do upokojitve vodila planinski krožek, planinsko šolo in akcijo Mladi planinec ter pripravljala učence na tekmovanja Mladina in gore, na katerih so dosegali vidne rezultate. Mirjam je vodila tradicionalna srečanja mladih planincev na Vremščici. Vrsto let je vodila tabore za mlade in bila mnogo let načelnica mladinskega odseka.

V PD Sežana je vodila izlete tudi za odrasle planince, bila članica UO PD in nekaj let podpredsednica PD. Dejavna je bila pri izgradnji kočice na Kokoši in pri organizaciji različnih srečanj v društvu. Redno piše in objavlja o delu PD Sežana v Primorskih novicah, občinskih glasilih in na spletni strani. Bila je soavtorica planinskega vodnika Slovenska Istra, Brkini, Čičarija in Kras. V sodelovanju s PD je uredila več tematskih poti: Magajnova pot na Vremščico, Pot vodnih zakladov in pohod Vremška dolina-Brkini.

Mirjam je za svoje delo prejela plaketo Državnega sveta RS za prostovoljstvo leta 2019, v letu 2022 pa je bila dobitnica zlate jubilejne plakete za več kot 30-letno delo na področju športa, ki jo podeljuje Športna zveza občine Sežana.

BORIS LAZAR Planinsko društvo Pošte in Telekom Ljubljana

Boris Lazar se je leta 1959 pridružil PD Ljubljana - Matica in v okviru društva postal gorski stražar. Leta 1972 je prišel v PD Pošte in Telekom, ostal zvest društvu in zelo dejaven v njem. Boris je postal planinski vodnik in nato leta 2003 načelnik vodniškega odseka. Istega leta je postal tudi član UO PD. Naslednje leto je bil izbran za predsednika odbora za ekološko prenavo Poštarskega doma na Vršiču. Na zboru članov je bil leta 2005 iz-

voljen za podpredsednika društva in to funkcijo z vso vestnostjo opravlja še danes.

Poudariti moramo, da je Boris Lazar od leta 2009 tudi načelnik gospodarskega odseka, ki skrbi za vzdrževanje in obratovanje Poštarskega doma na Vršiču. Ta planinska postojanka je zaradi lahke dostopnosti po Vrški cesti množično obiskana, tistim planincem, ki odhajajo na bližnje dvatisočake, pa nudi varno zavetje. Boris je v zvezi s to nalogo osrednja gonilna sila v društvu.

Dolga leta je Boris Lazar sodeloval tudi pri vzdrževanju Poti kurirjev in vezistov NOV Slovenije. Za svoje delo je prejel več planinskih priznanj, častni znak kurirjev in vezistov NOV Slovenije, kipec kurirčka in priznanje Športne zveze Ljubljana za 30-letno delo v organih društva, za vodenje izletov in za zasluge pri vzdrževanju, urejanju in ekološki sanaciji Poštarskega doma na Vršiču.

SPOMINSKE PLAKETE 65 LET

JOŽE ERJAVEC
Planinsko društvo Boč Kostrivnica

Jože Erjavec je eden izmed ustanovnih članov društva. Ob ustanovitvi je prevzel vodenje PD in bil predsednik polnih dvajset let. V vseh teh letih je opravljal številne funkcije in je še vedno aktiven, predvsem v vodniškem odseku. Z vso odgovornostjo poskrbi, da so njegovi izleti dobro izpeljani in da so pohodniki zadovoljni; veliko pozornost posveča varnosti na poti. Kot načelnik gospodarskega odbora se je pri gradnji koč Velikonočnice požrtvovalno razdal in bil glavna gonilna sila. Ko so bile naloge najtežje in nerešljive, se ni nikoli ustavil, vedno je poiskal rešitev in dela so stekla naprej. Tudi danes predano skrbi, da gospodarski odbor dobro deluje. Kot aktiven član UO se vedno zavzema za napredek in podpira dobre pobude za razvoj in delo v društvu in tudi širšem okolju.

STANKA VOBİČ
Planinsko društvo Fram

Stanka Vobič je bila več kot deset let članica UO PD Fram. V letih 1985–1986 in 1993–1998 je zelo uspešno vodila delo kot predsednica društva. V teh letih je društvo izrazito napredovalo, kar je v veliki meri Stankina zasluga.

Leta 1982 je opravila tečaj za planinsko vodnico, v začetku je veliko delala v mladinskem odseku, pozneje tudi v vodniškem in v UO PD. V naslednjih letih je skrbela za delovanje skupine v okviru Športnega društva Zlatoliče. Prav tako že tri desetletja skrbi za izvedbo tradicionalnih pohodov društva, in sicer: čez Dravo na Vurberk, od Gorice do Planice in pohod na Jugovo domačijo.

Pred leti je Stanka s somišljeniki ustanovila odsek za veterane, ki je v letu 2023 aktivno zaživel v obliki organizacije številnih pohodov in izletov, ki so namenjeni predvsem starejšim članom društva.

SIMON OGRAJENŠEK
Planinsko društvo Polzela

Simon Ograjenshek je eden od ustanoviteljev planinske Andraške poti. Že od leta 1980 je aktiven planinec in tak je ostal vse do danes. Je predsednik ŠD Andraž in vsestransko podpira vse vrste športa, tudi planinstvo. Simon je organizator in vodnik vsakoletnega množičnega pohoda Po poteh Andraža, katerega ustanovitelj je bil. Skrbi za vzdrževanje dela omenjene poti. Za gorske teke na Goro Oljko, ki jih organizira PD Polzela in so zdaj posvečeni memorialu Zorana Štoka, je Simon pripravil potek poti. Kot vodnik sodeluje s planinskim krožkom na OŠ Andraž. V sodelovanju z mentorico organizira in vodi krajsa predavanja in izlete. Pomemben dosežek je Simonovo delo pri spremembi organov v PD Polzela, kar je pozneje omogočilo odprtje planinskega doma na Gori Oljki.

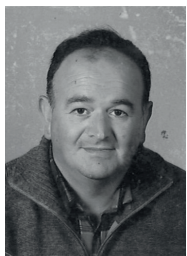
IVANA LESKOVAR
Planinsko društvo Slovenska Bistrica

Ivana Leskovar je planinska vodnica z veliko začetnico, vsaj tako so zapisali v PD Slovenska Bistrica. Orala je ledino v mladinskem odseku PD, je aktivna vodnica in sodeluje v mednarodnem projektu Ona vodi (She leads). Slepe in slabovidne prostovoljno vodi po Slovenski planinski poti. Vedno deluje v sožitju z naravo, ki jo neizmerno ljubi in spoštuje. Na širšem bistriškem območju enako misleče medgeneracijsko povezuje in spodbuja k odgovornemu sodelovanju. Je delovna, organizirana in odločna.

Ivana je osvojila kar nekaj pettisočakov, v mrazu in snegu je s smučmi prečkala planoto Handargervidda v bližini Osla, preplezala severno steno Triglava in še bi lahko naštevali. Ob osvajanju vrhov v Sloveniji in tujini pa nikoli ni pozabila na PD Slovenska Bistrica, na vodenje planincev matičnega društva, na vodenje slepih in slabovidnih, ter na spoštovanje narave – tako da jo bodo lahko doživljali tudi rodovi za nami.

SPOMINSKE PLAKETE 70 LET

BRANE ČESEN Planinsko društvo Križe

Brane Česen je dolgoletni član PD Križe. V društvu in v celotni planinski organizaciji je ves čas deloval kot prostovoljec, širil nove planinske ideje, pripomogel k razvoju množičnega planinstva, deloval je z mladimi in sodeloval pri gradnji Koče na Kriški gori in zavetišča v Gozdu. Od leta 1993 naprej je bil član UO PD Križe in sodeloval pri vseh dejavnostih v društvu. Brane je dolgoletni žičničar, saj je skrbel za tovorno žičnico na Kriško goro, jo vzdrževal in upravljal z njo vse od njenega zagona. Tovorna žičnica je v vseh časih nepogrešljiva za delovanje Koče na Kriški gori. Sodeloval je tudi pri vseh športnih in drugih prireditvah v društvu. Zaupana mu je bila tudi posebna naloga – naloga praporščaka društva, ki jo opravlja z vso odgovornostjo.

JOŽEF DOBNIK Planinsko društvo »Bricnik« Muta

Jožef Dobnik je član društva od ustanovitve leta 1995. Od leta 1997 je planinski vodnik, od leta 2000 do leta 2023 je bil načelnik vodnikov v društvu. Planince je varno vodil na številnih pohodih v domovini in tujini, posebej po najzahtevnejših poteh in po manj obljudenih vrhovih. Več mandatov je Jožef član UO PD, vedno sodeluje na mladinskih taborih, kjer svoje izkušnje prenaša na mladi rod. Vsako leto je organiziral interno izobraževanje planinskih vodnikov v društvu, na katerih je prenašal svoje znanje in izkušnje na udeležence. Je tudi gorski reševalec GRS Maribor, postaje Radlje ob Dravi. Jože je vedno vsako delo opravil strokovno in z največjo mero odgovornosti in tako je še danes.

MARJAN EPŠEK Planinsko društvo Dravograd

Marjan Epšek je član PD od leta 1980. Konec osemdesetih let je postal član UO PD in opravil izpit za planinskega vodnika. Od leta 1992 do 2003 je bil predsednik društva. V tem času je deloval kot pobudnik najema bivše stražarnice na Košenjaku in vodil vsa pogajanja za najem z Ministrstvom za obrambo. Konec devetdesetih let je opravljal naloge podpredsednika MDO PD Koroške.

Zaradi službenih obveznosti je bilo njegovo delo za nekaj let prekinjeno, k aktivnemu delu v društvu se je vrnil kot planinski vodnik, leta 2007 je bil izvoljen za podpredsednika društva, leta 2013 pa za predsednika PD. To funkcijo opravlja še danes. V preteklih letih je uspešno opravil tečaj za markacista. Marjan je organizator številnih prireditev ne samo znotraj PD Dravograd, ampak tudi v širšem okolju.

RADO KRPAČ Planinsko društvo Dravograd

Rado Krpač je dolgoletni član društva, ki ostaja aktiven, delaven in zvest član do današnjih dni. Na začetku svoje planinske kariere se je aktivno ukvarjal z alpinizmom. Leta 1984 je postal član UO PD, v letih 1985 in 1986 je bil izvoljen za predsednika društva, leta 2003 pa je za nekaj časa postal njegov podpredsednik.

Spoštovanje do narave in ljubezen do gora sta se pri Radu združevala z njegovim poklicem. Pripadnost društvu je bila vidna na vsakem koraku: pri obnovi nekdanje stražarnice v planinski dom, kjer je opravil veliko prostovoljnih ur dela, rešil marsikateri problem ob obnovi notranjih prostorov, ali pa z delom z motorno žago pri delu v gozdu, ko se je zbiral les za obnovo planinskega doma. Pripadnost društvu je Rado pokazal tudi v dvojnem mandatu kot župan Občine Dravograd.

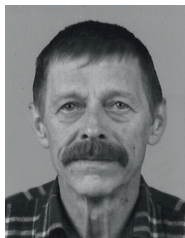

DUŠAN GIMPELJ Planinsko društvo Dravograd

Dušan Gimpelj je član PD od leta 1973. V vsem času se je redno udeleževal akcij in izletov društva. Čeprav ni bil član vodstvenih organov društva, je nepogrešljiv pri prostovoljnem delu na Planinskem domu Košenjak vse od leta 1992. Redno pomaga v gospodarskem odseku PD Dravograd. Njegova

skrb je tudi lepo urejena okolica planinskega doma in širšega okolja. Od leta 2000 je Dušan praporščak PD in z vso skrbnostjo opravlja naloge, ki so s tem povezane. Poleg tega spremlja naše PD s fotoaparatom. Vsa leta je s fotografijami beležil in ovekovečil dogodke, povezane z delom v društvu, in s tem ohranjal zgodovino za zanamce.

SILVESTER TAVČAR Planinsko društvo Cerkno

Silvester Tavčar je član planinskega društva od leta 1965. S skupino zagre-tih mladincev, ki jih je zbral okoli sebe domači župnik, je osvajal najvišje slovenske gore od Triglava, Jalovca do vrhov v Kamniško-Savinjskih Al-pah. Leta so tekla, ljubezen do gora pa je ostala. Pravzaprav se je krepila. Silvo, kakor ga imenujejo planinski prijatelji, vsa leta sodeluje pri pripravi in izvedbi zimskega pohoda na Porezen, ki je bil letos že 46. po vrsti. Prav tako sodeluje pri organizaciji vseh ostalih prireditev planinskega društva. Velika je tudi njegova vloga pri vzdrževanju in obnovi planinske kočice na Poreznu, posebno pri zidarskih in keramičarskih delih. V zadnjih letih je skupaj z ženo Anico nepogrešljiv član »dežurnih« ekip pri oskrbovanju kočice tako v poletni sezoni kot tudi pozimi, če snežne razmere le dopuščajo dostop. Planinsko društvo ocenjuje, da je Silvo s prostovoljnim delom veli-ko prispeval k dobremu poslovanju Planinskega društva Cerkno.

IVAN BOROVIK Planinsko društvo Poljčane

Ivan Borovnik se je v planinske vrste vključil kot osnovnošolec leta 1962, ko je na OŠ Poljčane začel delovati planinski krožek. Bil je udeleženec šte-vilnih izletov ter član orientacijskih tekmovalnih ekip, ki so društvu prine-sle mnogo pokalov in priznanj. Že leta 1969 je na Boču opravil tečaj za gorskega stražarja in leta 2003 tečaj za varuha gorske narave. Od takrat naprej opravlja v PD Poljčane funkci-jo načelnika odseka za VGN. Skrbi za rastišče velikonočnice na Boču in opravlja vse ostale naloge, ki so povezane z delom v krajinskem parku, ka-mor spada celotno pogorje Boča. Ivo je tudi planinski vodnik, pri vodenju vztraja že 54 let in je zelo priljubljen med mladimi planinci. Sicer pa je vnet planinski delavec, ki rad pomaga pri najrazličnejših akcijah PD.

FRANCI FORTUNA Planinsko društvo Gorenja vas

Franci Fortuna je v PD aktiven od vsega začetka, od leta 1974. Dejaven je bil na vseh področjih planinske organizacije. Bil je predsednik društva v letih 1977–1978, 1989–1991 in 2005–2009. Franci je bil eden glavnih društvenih organizatorjev pohoda na Blegoš, ki poteka že vse od leta 1976. Od leta 1982 je planinski vodnik, bil je gospodar zavetišča GS na Jelencih. Pomembno delo je opravil pri urejanju lastništva zavetišča GS na Jelencih. Po upokojitvi je vodil številne izlete upokojske sekcije in pozneje pri Društvu upokojsencev za Poljansko dolino. V delo PD je bil vpet skoraj petdeset let.

Naštete so bile funkcije, potrebno pa je dodati človeško plat njegove osebnosti. Franci je znal ob vsem društvenem dogajanju vedno ohranjati raz-sodnost, mirnost in tehtnost pri odločitvah. Znal se je približati ljudem, se nasmejati in tudi postaviti meje človeškemu pretiravanju. Tudi v planin-skih vrstah.

ANTON ŽIŽMOND Planinsko društvo Velenje

Anton Žižmond, Toni za prijatelje, je bil najprej član planinske sekcije v Premogovniku Velenje in leta 1995 izvoljen v UO planinske sekcije Pre-mogovnika. Opravil je tečaj za markacista in bil po dveh letih izvoljen za načelnika markacijskega odseka. Sodeloval je pri mnogih nadelavah pla-ninskih poti, tako v sredogorju kot v visokogorju v organizaciji PZS. Tudi v domačem PD je bil zavzet markacist.

Od leta 1994 do leta 2016 je bil član UO PD Velenje in v različnih funk-cijah. Predsednik PD Velenje je bil od leta 2008 do leta 2016. V tem času je bil dejaven tudi v Savinjskem MDO PD, bil je namestnik predsednice, prevzel pa je tudi vodenje odbora za poti pri Savinjskem MDO PD.

Toni je bil dolga leta aktiven planinski vodnik. Pomagal je pri izvajanju planinske šole za odrasle, pri izletih upokojsencev in pri izletih vrtčevskih otrok; zdaj sodeluje pri akcijah mladinskega odseka Lepi čevlji. Svoje pla-ninske občutke je večkrat zapisal in jih delil z drugimi planinci.

DANIJEL JELEN
Planinsko društvo Žalec

Danijel Jelen je član PD več kot trideset let, od leta 1993 do 2019 je bil predsednik planinske sekcije Ponikva in član UO PD Žalec. Njegova zasluga so pohodi po obrobju Krajevne skupnosti Ponikve, ki so bili letos že enaintridesetič. Danijel je od samega začetka pohode trasiral ter vodil njihovo pripravo in organizacijo.

Bil je tudi pobudnik postavitve treh bivakov na vrhovih Ponikve ter trasi-ranja prve markirane planinske poti na Apno. Idejno je pripravil povezavo vseh treh bivakov in s tem vas Ponikvo popeljal v turistično zanimiv kraj. Tekem v planinski orientaciji v organizaciji PD Žalec si brez Danijela ni mogoče zamisliti, ker pozna vsak del Ponikavske planote, kjer tekme potekajo. Ne smemo tudi pozabiti, da vedno priskoči na pomoč ob delovnih akcijah društva in sekcije.

STANE GOLOB
Planinsko društvo Rečica ob Savinji

Stane Golob – planinsko ime Taubi, je član društva skoraj od ustanovitve. Redno sodeluje pri delu v društvu. Na pohodih svoje bogate izkušnje deli tudi z manj izkušenimi pohodniki, jim pomaga pri premagovanju ovir in svetuje, kako premagati težje prehode.

Že dolga leta je aktiven pri markacistih, udeleži se vsake delovne akcije, ki se izvaja na poteh v upravljanju PD Rečica ob Savinji. Sodeluje in pomaga tudi pri drugih delih, kot je postavljanje kresa, postavljanje in pospravljanje mlaja ob prazniku dela, sodeluje pri pripravi tabora, kjer taborijo mladi planinci – kratka, polnih štirideset let so njegove roke v društvu nepogrešljive.

SPOMINSKE PLAKETE
75 LET

MARJAN KOBAV
Planinsko društvo Kamnik

Marjan Kobav je že od mladih nog zapisan planinstvu in v kar dveh društvih (PD Kamnik in PD Polet Šentrupert) neutrudno prenaša poslanstvo in vrednote planinstva ostalim planinskim navdušencem. Kot planinski vodnik odkriva neznane lepote hribovite Slovenije in tujine. Marjanova vodniška aktivnost sestavlja neskončen seznam. Vedno pa je pripravljen pomagati tudi drugim vodnikom z nasvetom ali kako drugače. Poudariti moramo, da je Marjan zelo dejaven tudi v programu inPlaninec, kjer je sodeloval že na 54-ih pohodih akcije Skupaj v hribe. Sodelovanje s tako skupino planincev terja od človeka dodatna znanja ter veliko mero potrpežljivosti in dobre volje.

Strokovno se Marjan ukvarja z računovodstvom, zato že vrsto let kot prostovoljec vodi računovodstvo PD Kamnik. Skrbi za transparentno porabo sredstev pri poslovanju ter pri vzdrževalnih in investicijskih delih obeh koč – na Kamniškem in na Kokrskem sedlu.

MARIJA PRALIJA
Planinsko društvo Ptuj

Marija Pralija je dolgoletna aktivna članica PD Ptuj, uspešno prostovoljno vodi tudi računovodstvo za društvo že od leta 1986. Tako že skoraj štirideset let sodeluje pri upravljanju in finančnem svetovanju društva. S svojo strokovnostjo je nepogrešljiva, saj ima društvo z njeno pomočjo vzorno in natančno vodeno finančno-knjigovodsko poslovanje.

Marija je tudi nepogrešljiva pomoč pri izvedbi vsakoletnih množičnih društvenih pohodov, kot so pohod po Haloški planinski poti, pohod po Slovenjegoriški planinski poti, in pri ostalih dogodkih. S svojim prizadevnim delom in pozornostjo Marija prinaša med člane društva veselje in dobrovoljnost, kar v dandanašnjih časih še kako potrebujemo.

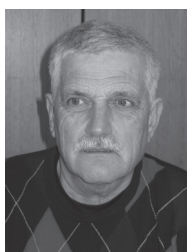

SREČKO PUNGARTNIK
Planinsko društvo Maribor Matica

Srečko Pungartnik je že 52 let aktiven član društva. Leta 1971 je na OŠ Ludvika Pliberška, kjer je bil najprej učitelj fizike, nato pa ravnatelj šole, ustanovil planinski krožek. Temelji, ki jih je postavil, so bili tako dobri, da ta krožek neprekinjeno deluje še danes. Iz njega so izšli številni mladinski vodniki in poznejši odborniki PD.

Srečko je opravil vodniški tečaj, tečaj za mentorje in inštruktorski tečaj; bil je načelnik MO, vodil je izletniški odsek in vodil več kot 650 izletov v domače in tuje gore. Od leta 1982 do leta 1986 je predsedoval PD in v letih 1995–1997 vodil MDO PD Podravje. Bil je vodja več planinskih šol za mladino in odrasle, velik pečat pa je pustil kot vodja tečajev za mentorje v Bavšici v letih od 1975 do 1986.

Bil je pobudnik društvenega glasila Markacija. Kot eden tistih, ki so prof. Šumljaka osebno poznali, se Srečko trudi ohranjati spomin nanj, njegova je bila ideja o nastanku Mariborske poti Ivana Šumljaka na začetku Slovenske planinske poti iz Radvanja do Mariborske kočje. Ves čas Srečkovega delovanja pa je opazna tudi njegova vzgojna komponenta.

BENJAMIN JUG
Planinsko društvo Ruše

Benjamin Jug se je že kot osnovnošolec včlanil v PD. Več desetletij je bil član UO PD Ruše, šest mandatov je bil podpredsednik društva; bil je član predsedstva MDO PD Podravje, en mandat pa je predsedoval gospodarskemu odboru MDO PD Podravje.

Kot dolgoletni planinski vodnik je s svojo preudarnostjo, delavnostjo in visoko etično planinsko držo velik vzornik ne samo mlajši generaciji, ampak tudi starejšim. K delu ga povabijo tudi markacisti, ko urejajo poti, in vedno se odzove. Omeniti moramo še orientacijska tekmovanja, pri katerih je sodeloval in pripomogel k odličnim rezultatom celotne ekipe.

Benjamin je danes član UO PD Ruše, član vodniškega in gospodarskega odbora, član komisije za podelitev priznanj, skrbnik planinske opreme in poverjenik za članstvo. Vedno pa rad priskoči na pomoč tistim, ki jo potrebujejo.

MARJAN KURTALJ
Planinsko društvo Kočevje

Marjan Kurtalj se je v PD včlanil leta 1969 in od takrat naprej je v njem vseskozi aktiven. Preizkusil se je tudi v alpinizmu. V hribe je popeljal mnogo mladih in takrat še neizkušenih planincev. V tistih letih se je v hribe potovalo z javnim prevozom, kar je pomenilo še dodaten izziv.

Nekaj časa je bil Marjan podpredsednik društva, dalj časa gospodar in oskrbnik oziroma dežurni v Koči pri Jelenovem studencu. Pomagal je pri gradnji in obnavljanju planinske postojanke ter pri vzdrževanju planinskih poti, za katere skrbi PD Kočevje. Veliko let je deloval v UO PD, zdaj pa še vedno deluje v posameznih komisijah. V zadnjih letih je Marjan društveni praporščak in se udeležuje vseh prireditev.

Marjan je s svojim predanim delom, planinsko držo in širokim pozitivnim pogledom na vse dejavnosti planinstva globoko zaznamoval uspešno delovanje PD Kočevje.

**SPOMINSKA PLAKETA ZA
80 LET**

JOŽE KRAŠOVEC
Planinsko društvo Krim

Jože Krašovec je najprej deloval v PD Drago Bregar, ko pa je bilo ustanovljeno novo društvo PD Krim, se je pridružil temu. V več kot tridesetih letih članstva v PD se je izkazal kot pohodnik, predvsem pa kot markacist in njihov vodja. Sledove svojega dela je pustil ne le v Krimskem pogorju, temveč tudi širše. Vsakoletno se udeležuje delovne akcije ob Dnevih markacistov. Smerne planinske table izpod njegovih rok so nameščene po Dolenjskem, Notranjskem in Gorenjskem, planinske poti pa so po njegovi zaslugi laže prehodne tudi drugod.

Jože izstopa po svojih značajskih lastnostih, strokovnem znanju in daje neizbrisen pečat planinstvu. Izžareva čut za sočloveka in pozitivno vpliva na medčloveške odnose. S svojimi idejami in dejanji je Jože pritegnil prenekaterega mladega planinca, ki zdaj nadaljuje njegovo delo. Večino svojega časa nameni stvarjem za splošno dobro, saj je aktiven tudi na drugih družbeno koristnih področjih.

SPOMINSKA PLAKETA ZA 85 LET

IVO ARNIČ

Planinsko društvo Ljubno ob Savinji

Ivo Arnič je med ljubenskimi planinci našel sorodne duše, kjer je lahko izrazil svoja nagnjenja k sobivanju z naravo in za njeno ohranjanje. Najprej se je udeleževal izletov in prireditev v okviru PD, že leta 1965 je prvič postal član UO PD in tako je ostalo kar nekaj mandatov. Pozneje je postal član častnega razsodišča in tudi tu deloval večje število mandatov.

PD Ljubno se ponaša s planinsko postojanko na Travniku. Prvotna izvedba je bila manjše velikosti in je služila bolj kot bivak ali počitek pod streho. Z Ivovo idejo leta 1986 o povečanju in prekategorizaciji v planinsko kočico so ljubenski planinci pristopili k izgradnji. 2. septembra 1990. leta so Kočico na Travniku slovesno predali svojemu namenu. Ivoov prispevek k izgradnji kočice je neizmerljiv.

Ivo Arnič je s svojim načinom življenja in delovanja vseskozi širil planinske ideje. Dolgoletno je aktivno deloval v dobrobit slovenskega planinstva in lokalnega razvoja planinstva ter utrjeval trajni pomen sobivanja z naravo.

Razlaga kratic:

CAA - združenje planinskih organizacij alpskega loka (Club Arc Alpin)

TVD - telovadno društvo

APD - Akademsko Planinsko društvo

OZI - Odbor za založništvo in informiranje

UO PD - Upravni odbor Planinskega društva

PD - Planinsko društvo

GRS - Gorska reševalna služba

PZS - Planinska zveza Slovenije

OŠ - Osnovna šola

AO - Alpinistični odsek

OPD - Obalno planinsko društvo

PRIZNANJA VODSTVA PZS ZA POSEBNE DOSEŽKE *Zlati častni znak PZS*

ANDREJ ŠTER

Andrej Šter je slovenski pravnik in politik. Obiskoval je Gimnazijo v Kranju in se nato vpisal na Pravno fakulteto Univerze v Ljubljani. V letih med 1994 in 1997 je bil minister za notranje zadeve Republike Slovenije, v času osme vlade pa državni sekretar na zunanjem ministrstvu. Pozneje je postal vodja konzularnega sektorja ministrstva za zunanje zadeve.

Andrej je slovenski diplomat, ki je znan po svojem delu v času pandemije COVID-19. Kot vodja konzularne službe na Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije je imel ključno vlogo pri organizaciji repatriacije slovenskih državljanov, ki so bili zaradi pandemije obtičali v tujini. Njegovo delo in prizadevanja so bila široko priznana in cenjena, saj je pomagal številnim Slovincem, da so se varno vrnil domov v času globalne krize.

Andrej je človek s prodornim glasom. Človek, ki že ob prvem pogovoru vliva upanje, človek, ki nikoli ne ostane brez rešitve. Planinci, predvsem pa alpinisti na odpravah v Nepal, Patagoniji in drugje po svetu, ki so zašli v težave in so potrebovali pomoč, so jo preko Andreja in konzularne službe Republike Slovenije vedno dobili. Pa ne samo to, tudi toplo besedo, nasvet, spodbudo, čeprav vedno ni bilo lahko. Bile so tudi žalostne zgodbe, vendar je Andrej Šter vedno priskočil na pomoč v težkih položajih in s svojo mirnostjo, modrostjo, diplomatskimi izkušnjami in pozitivno naravnostjo odpiral vrata tuje birokracije ter vedno poiskal pot z gore v domače zavejte. Pa četudi večkrat samo nemirni alpinistični duši.

Planinska zveza Slovenije podeljuje Zlati častni znak Andreju Šteru za njegov prispevek pri reševanju na odpravah v tujini. Z diplomatskimi izkušnjami in pozitivno naravnostjo je namreč odpiral vrata mednarodne diplomacije.

PRIZNANJA VODSTVA PZS ZA POSEBNE DOSEŽKE *Zlati častni znak PZS*

SILVO KARO

Silvo Karo, rojen leta 1960, se z vrhunskim alpinizmom ukvarja od leta 1981. V osemdesetih letih prejšnjega stoletja je s Frančkom Knezom in Janezom Jegličem - Johanom sestavljal izjemno navezo t. i. treh mušketirjev, ki je začrtala novo smer slovenskega alpinizma.

Alpinistična pot ga je najprej vodila v Julijske Alpe in Paklenico, nadaljeval je v Yosemiteh, Patagoniji, Himalaji in Karakorumu. Njegov alpinistični opus sega od himalajskih osemtisočakov do težavnostne smeri 8a v športnem plezanju. Med njegovimi 2000 plezalnimi vzponi je bilo več kot 320 prvenstvenih, udeležil se je 27 alpinističnih plezalnih odprav. Že imena prvenstvenih smeri v Patagoniji nakazujejo, da gre za strahospoštovanja vredne vzpone: Hudičeva zajeda v steni Fitz Roya (1983), Peklenska direktissima v Cerro Torreju (1985), Psycho Vertical v Torre Eggerju (1986). Vzpon čez zahodno steno Bhagirathija III v Indijski Himalaji (1990) z Jegličem je bil v mednarodni javnosti ocenjen kot eden največjih alpinističnih dosežkov vseh časov v velikih stenah. Po prelomu tisočletja velja izpostaviti vzpon na Nameless Trango Tower (2006) po smeri Eternal Flame z Andrejem Grmovškom v Karakorumu.

Vmes je veliko plezal v domačih gorah, predvsem prvenstvene smeri, hitre ponovitve, solo in povezovalne vzpone. Med njimi izstopa 13-urno plezanje smeri Helva v kombinaciji s Čopovim stebrom v severni steni Triglava (1000 m).

Karo je znan tudi kot fotograf, pisec in snemalec. Njegov esej Patagonia: Terra Mystica je bil objavljen v knjigi Voices from the Summit (2000), ki jo je izdal National Geographic. Njegov film Cerro Torre South Face je prejel srebrni encijan za najboljši alpinistični film na festivalu v Trentu (1989). Ljubezen do alpinizma in filma je leta 2007 nadgradil z ustanovitvijo Festivala gorniškega filma, ki je stopil ob bok najbolj uveljavljenim filmskim festivalom po svetu; je tudi član Mednarodne zveze gorniškega filma. Leta 2010 je postal častni član angleškega Alpine Cluba. Ob 40. obletnici ukvarjanja z alpinizmom je izdal avtobiografijo Alpinist (2018), ki je izšla tudi v angleščini in italijanščini. Leta 2022 je postal drugi Slovenec, ki je za svoj alpinistični opus prejel zlati cepin za življenjsko delo.

Planinska zveza Slovenije podeljuje Zlati častni znak Silvu Karu za njegov prispevek k alpinizmu na najvišji ravni in za promocijo gorske kulture, kar je vse od ustanovitve tudi poslanstvo Festivala gorniškega filma.

PRIZNANJA VODSTVA PZS ZA POSEBNE DOSEŽKE *Zlati častni znak PZS*

MARTA KREJAN ČOKL

Marta Krejan Čokl je bila rojena leta 1976 na tradicionalni koroški kmetiji na višini tisoč metrov. Kot otrok je pridobila dovolj telesne moči, da je lahko očetu Hinku, planincu in varuhu gorske narave, sledila po številnih zahtevnih poteh in brezpotjih v gore. Tam jo je navdušil zven klinov.

Alpinizmu se je dokončno zapisala na fakulteti, ko se je v prvih letih novega tisočletja vpisala v alpinistično šolo AK Ravne na Koroškem. Kmalu je začela plezati v resnih smereh in opozarjati nase. Še posebej pri plezanju lednih slapov, ki so še zdaj njena največja plezalna strast, je postala dominantna plezalka. Zelo zgodaj se je začela udeleževati tudi klubskih odprav – najprej v Prokletije v Albaniji, pozneje v Makarsko in na Biokovo, leta 2012 pa je s koroško odpravo odšla v Bolivijo, kjer je v gorovju Apolobamba preplezala več prvenstvenih smeri. Leta 2012 je postala prva koroška alpinistična inštruktorica in s tem začela sodelovati pri vzgoji novih rodov koroških plezalk in plezalcev. To nadvse uspešno počne še danes, tudi letos je vodja alpinistične šole AK Ravne.

Leta 2004 je na pobudo svojega alpinističnega mentorja Stanka Miheva - Mihe objavila svoj prvi prispevek v Planinskem vestniku. Najprej je postala avtorica in lektorica Planinskega vestnika, zadnjih deset let pa je tudi članica uredniškega odbora in ena izmed najbolj prepoznavnih avtoric številnih odmevnih kolumn, uvodnikov, člankov in tém meseca. Odlikujejo jo izbran in poglobljen slog pisanja, bogat nabor različnih tem, povezanih z alpinizmom, in skrb za čist in pravilno uporabljan slovenski jezik v tej reviji.

Izjemnega pomena je njeno delo pri promociji in uveljavljanju koroškega alpinizma ne samo v reviji, ampak tudi v drugih pomembnih medijih in v javnosti. Posebej je treba opozoriti na njen velik prispevek k enakopravnosti in uveljavljanju žensk v alpinizmu: sodelovala je pri razstavi Korajža je ženskega spola v Slovenskem planinskem muzeju in predavala o položaju žensk v alpinizmu v slovenski zgodovini ob številnih priložnostih. Tej temi je na različne načine posvetila veliko prostora tudi v Planinskem vestniku. Predvsem pa je s svojim zgledom na tem področju premaknila nekatere meje močno navzgor.

Planinska zveza Slovenije podeljuje Zlati častni znak Marti Krejan Čokl za njen prispevek k alpinizmu in za dolgoletno prepoznavno delo pri Planinskem vestniku.

PLANINSKO DRUŠTVO LJUBNO OB SAVINJI

Planinsko društvo Ljubno ob Savinji je bilo ustanovljeno leta 1952. Z ustanovitvijo lastnega društva je obiskovanje gora prešlo v organizirano pohodništvo. Danes društvu predseduje Bernard Štiglic. Z razvojem je v svoje vrste intenzivneje uvajalo mlade. Na osnovni šoli so mentorice svoje znanje in ideje prenašale na otroke. Obiskovali smo različne hribe in pridobivali nova znanja.

Z obiskovanjem planinske okolice – predvsem Smrekovškega pogorja – so si v društvu vedno bolj želeli zgraditi svojo planinsko postojanko. Po večletnem iskanju primerne lokacije so leta 1976 v društvu sprejeli sklep za gradnjo bivaka na robu gozda na Velikem Travniku. V okoliškem gozdu so za gradnjo posekali les. Tramove so stesali na kraju samem, ves material in vso opremo pa je bilo treba znositi na ramenih od Suhe rampe do gradbišča po gozdni stezi in grabnu. Otvoritev bivaka, ki je po sklepu občnega zbora poimenovan po Anteju Tevžu kot Antejev bivak, je bila 27. avgusta 1978.

Ker se je z leti obisk planincev večal, je postal bivak premajhen. Zaradi tega in zaradi povečanega zadovoljstva obiskovalcev so se odločili za razširitev objekta. Resnejša obnova se je začela leta 1987. V naslednjih dveh letih je bilo opravljeno veliko prostovoljnega dela in 2. septembra 1990 je bila odprta Koča na Travniku. Nazadnje je bila koča razširjena leta 1993, ko je bil nadstrešek spremenjen v zaprt večnamenski prostor.

Planinarjenje in obiskovanje planin se je v zadnjem času zelo razširilo in vključuje pripadnike vseh generacij. V hribe in gore člani društva hodijo radi in s tem dokazujejo pripadnost društvu in naši čudoviti naravi. Z njo želimo ohranjati neposreden stik, z gibanjem pa si krepimo dušo in telo. Hkrati se razvijajo medsebojni odnosi.

Vse aktivnosti temeljijo na prostovoljstvu, kar terja predanost in povezuje vse planince v homogeno skupnost. Skozi leta smo skupaj, vsak s svojim prispevkom ustvarili čvrste temelje, ki so dobra osnova za lepo prihodnost. Prihodnost Planinskega društva Ljubno ob Savinji.

OBČINA LJUBNO

Ljubno je gručasta vas v Zgornji Savinjski dolini. Nastalo je ob sotočju Ljubnice in Savinje, ki tu prehaja iz tesne v širšo predalpsko dolino. V času splavarstva (od konca 16. stol. do sredine 20. stol.) je imelo pomembno vlogo pri plavljenju in trgovanju z lesom. Po Savinji splavljeno hlodovino so tu zbili v splave in splavljali naprej, vse do Donave. Katastrofalna poplava 1. 11. 1990 je kraj hudo prizadela.

Občino sestavlja devet zaselkov: Ljubno ob Savinji, Savina, Primož, Planina, Ter, Juvanje, Radmirje, Meliše in Okonina. V starejšem delu naselja Ljubno ob Savinji, kjer stoji župnijska cerkev sv. Elizabete, se je izoblikoval spodnji trg, imenovan »Plac«, medtem ko se je zgornji trg, imenovan »Foršt«, izoblikoval na višjem delu naselja, pod cerkvijo Marije Vnebovzete. Skupaj tvorita trško jedro Ljubnega.

Nadmorska višina je 433 m. Površina občine znaša 7911,11 ha. Od tega je kmetijskega zemljišča 1560 ha, gozdnih površin 6057 ha, zazidljivih površin in območij neplodnih površin 240,4 ha. Danes ima občina Ljubno več kot 2550 prebivalcev.

Vse do 13. stoletja se Ljubno v pisanih virih ne omenja. Pred tem je bilo verjetno le majhno vaško naselje. Sistematično pa so prodirali ob Savinji navzgor šele naši predniki Slovenci. Semkaj so prišli iz že zgoraj močno naseljene spodnje Savinjske doline. Naselili so dolino ob Savinji, nekako do Ljubnega, pobočja više zgoraj pa šele pozneje.

Med znamenitostmi občine Ljubno naj omenimo cerkev Marije Vnebovzete na Rosuljah, cerkev sv. Elizabete na Ljubnem, flosarski muzej, cerkev sv. Frančiška Ksaverija in zakladnico mašnih plaščev. Med naravne znamenitosti pa uvrščamo greben Smrekovca, Krajinski park Tirske peči, Sušnikov javor, Visočnikov javor, Ermenčevo tiso in Kolenčevo lipo.

Prebivalstvo naselij Ljubnega se je v polpretekli dobi preživljalo večinoma s kmetijstvom in splavarstvom, kajti obrt je bila slabše razvita. Splavarje so v sodobnem času zamenjali ribiči, kajakaši in kanuisti, ki se navdušujejo nad mirnimi kotički reke. Ponudba Ljubnega temelji na športu in odličnih turističnih kmetijah, kjer nas razvajajo gostoljubni domačini.

Ljubno je že dolgoletno prizorišče večdnevnega tradicionalnega Flosarskega bala, z organizacijo svetovnega pokala FIS v smučarskih skokih za ženske pa postaja vse bolj prepoznavno tudi v svetu.

SVEČANA PODELITEV NAJVIŠJIH PRIZNANJ
PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE ZA LETO 2023

Ljubno ob Savinji, 2. 12. 2023

Izdala in založila:

Planinska zveza Slovenije, Ob železnici 30a, SI – 1000 Ljubljana

Zbrale in uredile: Irena Pečavar Čarman, Barbara Gradič Oset in Saša Sitar

Lektoriranje: Sonja Čokl

Oblikovanje: Hedvika Petkovšek

Leto izdaje: 2023

Naklada: 130

Za Planinsko zvezo Slovenije, Jože Rován

Tisk: Fotolito Dolenc, d. o. o., Ljubljana

Brez pisnega dovoljenja Planinske zveze Slovenije so prepovedani: reproduciranje, distribuiranje, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela in njegovih delov v kakršnem koli obsegu ali postopku, tudi fotokopiranje.